

- Bèo! Tôi Tốt này trộn đi con không đi chùa nữa?

- Sao vậy?

- Hôm vừa rồi con đi chùa vì may mắn con thấy trong chùa bấy giờ thấy ông Hồ Chí Minh nữa? Thủ là thủ nào hả bố?

- Bé cũng có nghe nói vậy. Con thấy thủ nào?

- Con thấy không rõ bố à! Theo con hiểu thì chùa là đền thờ Đức Phật, cũng như nhà thờ là đền thờ Chúa Giê-su vậy. Cho Bác mình “ngồi” vào đó con thấy nó khiêm cung quá!

- Bác là anh hùng dân tộc, là danh nhân văn hóa thế giới, bác đặc biệt nhân dân “phong” thánh sống thì ngồi đâu mà chỉ đền cung?

- Con không tranh luận với bố về Bác, chỉ cho là lỗi bố nói đúng đi nữa thì việc Bác ngồi vào chùa cũng không rõ, anh hùng dân tộc Việt Nam đâu chả có Bác? Việt Nam ta vẫn làch số 4000 năm đồng nát c và giờ nát c đã xuất hiện bao nhiêu anh hùng dân tộc, nếu tất cả các anh hùng đó đều ngồi hệt vào chùa thì lý đâu ra chả? Con thấy, thằng thì các anh hùng dân tộc số đặc biệt xây Đền và đặc biệt xem như Thành Hoàng Làng chúng hồn! Bác đã có cái Lăng to đùng nằm giữa Thủ đô rồi còn gì?

- Con nói cũng có lý! Nhưng đây là do ý người của nhân dân và đã đặc biệt Giáo Hội Phật giáo Việt Nam đ佞 ý.

- Chuyện bao riêng Bác đặc biệt nhân dân phong Thánh theo con là nói lý đặc biệt, muốn biết điều gì đó có phải là ý người của nhân dân hay không thì phải “Tracing” cù

dân ý” mồi biết đắc c chém? Nói khéo i khéo i nhéo vay khó thuyết phật lõi m bõ à! Chuyen n “thôn” Bác vào chùa “ngõi” nõu là quyết định cõa Giáo hội Phật giáo Việt Nam thì cũng cõn có văn bõn đắc toàn thõ các Hòa thõng, chém tõng, phật tõ đõng ý mõi đắc chém? Mà theo con biết thì làm gì có cái văn bõn nào nhéo vay đâu?

- Thõ con không thõy phõng châm cõa Giáo hội Phật giáo Việt Nam là “Đạo pháp-Dân tộc-Chém nghĩa xã hội” đõ y sao?

- Con không phõi là phật tõ và cũng không hõ muõn xúc phõm đõn các bõc tõng lõ tài cao đõc rõng nhõng con thõy mõc tiêu thõ ba cõa Giáo hội Phật giáo có cái gì đó không hõn, đó là “chém nghĩa xã hội”. Phật pháp và cõng sõn có cái gì ăn nhõp vay i nhau đâu? Con cũng thõy viõc Bác ngõi vào trong chùa là báng bõ Phõt và cõ ... Bác nõa!

- Sao con lõi nói vay?

- Đạo Phõt đã có cách đây 2500 năm, trong khi đó chém nghĩa cõng sõn mõi có khoõng 100 năm. Đõng hành vay i nhau thõ nào đắc? Mà chém trõng cõa cõng sõn là tiêu diõt tôn giáo. Tõ Stalin đõn Bác Mao, Bác Hồ đõu cho đõp phá các nhà thõ, chùa chiõn. Ông “giáo chém” đõu tiên cõa Đạo Mác là Lê Nin đõi nói rõ là “Tôn giáo là thuõc phiõn ru ngõ quõn chung”, mà đõi là “thuõc phiõn” thì phõi tõy chay, tiêu diõt. Bác minh dù gõi cũng là giáo chém cõa Đạo Mác tõi Việt Nam, nhõ vay ông “giáo chém” cõa Đạo Mác lõi ngõi cùng Phõt Tõ mõt chém e rõng cõ hai ông đõu không hài lòng, nhõ vay chém là xúc phõm cõ Phõt lõn Bác hay sao?

- Cái đó con nói cũng có cái đúng, Đõng cõng sõn có lõa giõ mõy ông Thõy chùa đâu. Không nhõng ngày xõa mà bây giõ vay i vay. Nhõng “thõi thõ, phõi thõ” con lõ, nõu không mang Bác vào chùa đõt mà xây riêng mõt cái đõn, hay cái đõng gõi đó đõ hoõng dõõng Đạo Mác thì cũng khó. Ai ngõi ta vào? Đõng viên chém có 3 triõu ngõi mà hõu hõt có còn ai tin vào cõng sõn nõa đâu? Đành cho Bác ngõi ké vào chùa vay?

- Tõi sao Đõng ta không mang Bác vào nhà thõ đõt luôn cho hõt lõõt?

- Không đõõc con à. Nhà thõ có nhõng qui đõnh rõt nghiêm khõc và chõt chém và hõ còn có Tòa thánh Vaticõng nõa chém, đõi nào hõ đõ yên cho mình làm viõc đó. Trong khi đó thì Đạo Phõt lõi “rõng lõõng” hõn, Giáo Hõi Phõt giáo Việt Nam lõi nõm trong Mõt trõn cho nên Đõng đõ nghõ lõ nào hõ lõi tõ chõi? Mà con có biết không? Phõt tõ rõt đõng và cõ nhõng ngõi không phõi là phõt tõ nhõng vay i đõi chùa càng đõng hõn nõa, cõ “tí, sõu, dõn, mòn” rõi đõn lúc nào đó các phõt tõ hõ không còn nhõn ra đõõc là đõi chùa thõp hõõng thõ Phõt hay thõ Bác nõa, và nhõ thõ là Bác sõng muõn năm...và Đõng ta cũng sõ sõng muõn năm. Mõt công đôi viõc, vay a ít tõn kém lõi còn hoõng dõõng đõõc Đạo Mác nõa. Con thõy Đõng ta có tài tình và sáng tõo không?

- Thõt là “quái” hõt chém nói. Ông nào nghĩ ra đõõc cách này rõt xõng đõng đõõc nhõn chém “giáo chém” Đạo Mác.

- Thị bõ đõi bõ vay i con, Đõng ta còn sõng dài dài nhõ các kiõu “ké” và “quá giang” mà lõi...

- Thõa bõ, vay i chém hõt đâu. Con thì chém thõy nhõng mõy đõa bõn con đõu nói rõng bây giõ các sõ sãi cõa nhà Phõt đõu ăn mõn cõ, không nhõng thõt chó mà bõt cõ thõt gõi hõ cũng đõu xõi tuõt, lõi còn rõõi bia tuõng cõ nhõ bõ con mình vay?

- Anh thay lõi mì à?

- Vâng! Theo con giồi tu sĩ vân đền cung điện kính trống bái vì họ đã từ bỏ nhung ham muốn rất đỗi thiêng cõa ngõi tron tròn, để trả nên thanh khiết và mì ngõi đỗu xem họ như là sỏi dây nõi giao ngõi thõng vui thánh thòn, vui thõng đỗ. Nõu họ cũng phàm tục như chúng ta thì việc gì chúng ta lõi kính trống họ? con thoát không hiểu nõi!

- Có gì đâu mà không hiểu. Không phải số nào cũng vậy cả đâu. Số cũng có hai loại số đó là "số ta" và "số đếm", số đếm thì họ đâu có ăn mìn. Còn "số ta" là nhung ngõi làm công tác Phật giáo, họ đỗu là nhung đỗng viên trung kiên, đã đỗc bái dỗng đỗ y đỗ lý luõn cõa chõ nghĩa Mác-Lênin. Nhõm vui cõa họ là đỗn đỗt Giáo họ i Phật giáo đi theo con đỗng cõa Đỗng, nhà chùa cũng chõ là nõi làm việc nhung mìn cõ quan khác mà thôi. Đỗo Mác là theo chõ nghĩa duy vật, vì vậy đâu có cõ m ăn nhung.

- Trại đỗt! Họ này thì con cũng xin đi tu...

- Anh đỗng có mà mìn! Loại "phồn đỗng" nhung anh còn lâu mìn đỗc "đi tu" nhé, đi tù thì có...

- ???